

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள்

The causes and overuse of Proverbs by women in Kaniyakumari District

Maheswari Panchinadar¹

¹Assistant Professor Department of Tamil Nirmala College for Women Coimbatore

maheswarijoseph@gmail.com

ஆய்வுச்சாரம்: இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதாகும். இவ்வாய்வு நடைமுறைசார் அணுகுமுறையிலும், விளக்கமுறை அணுகுமுறையிலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் களஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் இங்குள்ள மக்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்கும், துன்பம் நேரும்போது ஆறுதல் சொல்வதற்கும் இன்னபிற சூழ்நிலைகளிலும் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியமை சுட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வின்வழியாகப் பழமொழிகளை மகளிர் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதற்கான காரணங்களை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வில் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்யும் முதல் கட்டுரை என்பதை ஆய்வாளர் உறுதிசெய்கிறார்.

கருச்சொற்கள்: கன்னியாகுமரி, பெண்கள், பழமொழிகளும் பயன்பாடுகளும்.

Abstract: The primary purpose of this study is to explore the reasons for the overuse of proverbs in women in Kanyakumari district. This approach is designed with a pragmatic approach and an explanatory approach. There are two approaches to field review and publishing. It has been pointed out that people here use proverbs in other situations to advise their children and to comfort them when they are in distress. This is an opportunity for women to learn more about the use of proverbs in this way. The researcher confirms that this is the first article examining the reasons for the increased use of proverbs in women in Kumari district.

Keywords: Kanyakumari, Women, Proverbs and Uses.

அறிமுகம்

கன்னியாகுமரி அகத்தீசுவரம், தோவாளை, கல்குளம், விளவங்கோடு, திருவட்டார், கிள்ளியூர் ஆகிய ஆறு வட்டங்களைக் கொண்ட தமிழ்நாட்டின் தெற்கெல்லையாக விளங்குகின்ற மாவட்டமாகும். இம்மாவட்டம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் நால்வகை நில அமைப்புகளைக் கொண்ட நெற்களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. “மணல்திட்டை எனும் கல்வெட்டு “நாஞ்சில்நாடு மங்கல முதல் மணக்குடி வரை தோவாளைக்கு மேற்கு பன்றி வாய்க்காலுக்குக் கிழக்கு” என்று நாற்புற எல்லைகளை வரையறுத்துக் காட்டுகிறது என்கிறார்” (பெருமாள், 1998). இம்மாவட்டத்தின் தலைநகர் நாகர்கோயில் ஆகும். 1947 இல் இந்திய யூனியனுடன் இணைக்கப்பட்டுப் பின் 1956 இல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் எனப் பெருந்தலைவர் காமராசரால் பெயரிடப்பட்டுத் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்கப்பட்டது. 600 சதுரகி.மீ. மலைப்பகுதியைக் கொண்டு புவியியல்ரீதியாகக் கிழக்கில் இருந்து மேற்காகச் சரிந்து காணப்படுவதோடு பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி ஆகிய அணைகளில் இருந்து வரும் பாசனத்தண்ணீர் ஒரு குளத்தை நிரப்பியபின் அடுத்த குளத்தை நிரப்பும் வகையில் சங்கிலித்தொடர்போல் 2400 குளங்கள் மூலம் 16000 ஹெக்டேர் வயல்வெளிக்கும், 12000 ஹெக்டேர் தென்னந்தோப்புகளுக்கும், 6000 ஹெக்டேர் வாழைத்தோட்டங்களுக்கும், ஆயிரக்கணக்கான ஆழ்குழாய் கிணறுகளுக்கும், குடிநீர் கிணறுகளுக்கும், 60 கோயில் குளங்களுக்கும் நீர் தந்து வருகிறது. 68 கிமீ நீளமுடைய கடற்கரையைக் கொண்டது. சராசரி மழையளவு 1469.7 செ.மீ. ஆகும். 48423 ஹெக்டேர் பரப்பில் காடுகள் உள்ளன (பெருமாள், 1999).

கேரளத்தின் ஒருபகுதியாகக் குமரி மாவட்டம் இருந்திருக்கிறது. கிரேக்கப்பயணி தாலமி ஆய்அரசர்களிடம் இருந்ததாகவும் குமரியிலிருந்து பெட்டிக்கோமலை (பொதியமலை) வரை இருந்ததாகவும் சொல்கிறார்” (வேலப்பன், 1999).

பழமொழிகள் தோன்றிய காலத்தை வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாது. அவை பழந்தமிழ்மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள், புராணக்கதைகள், அரியநிகழ்ச்சிகள், கதைகள், நீதிகள் முதலானவற்றை எடுத்துரைக்கும் அரிய பொக்கிஷங்களாகத் திகழ்கின்றன. குமரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்களின் பேச்சில் அவர்களது நாவில் தவழ்ந்து விளையாடுவனவாக விளங்குவது அவர்களது அனுபவ அறிவைக் காட்டுகின்றன. படித்தோர் முதல் பாமரர் வரை பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். அதிலும் இம்மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள்தான் குழந்தைகளுக்கு அறிவுரை சொல்வதற்கும், துன்பவேளைகளில் ஆறுதல் வழங்குவதற்கும் பழமொழிகளை உபயோகிக்கின்றனர்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

பழமொழிகள் குறித்துப் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் நூல்களும் தமிழகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் ஒட்டுமொத்த மக்கள் பேசுகின்ற பழமொழிகள் பற்றி விளக்குவதாக உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட பாலாரைப் (பெண்கள்) பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளோ நூல்களோ அதிகமாக இதுவரை வெளிவரவில்லை.

மகேஸ்வரி (2020), The causes and overuse of Proverbs by women in Kaniyakumari District. இவ்வாய்வுக்கட்டுரை, குமரிமாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதைப் பற்றி விளக்குகிறது.

மேலும், மகேஸ்வரி (2009) இல் புதியநோக்கில் நாட்டுப்புறவியல் எனும் புத்தகம் எழுதியுள்ளார். இதில் நாட்டுப்புறத்திலுள்ள பழமொழிகள், நம்பிக்கைகள், விளையாட்டுகள், மருத்துவம், பண்பாட்டுக்கூறுகள், வீடுகள், வேளாண்கருவிகள், நாட்டுப்புறக்கணிதம் முதலியன சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சக்திவேல் (1998) நாட்டுப்புற ஆய்வு எனும் நூலில் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளை விரிவாகப் பகுத்துச் சொல்லியுள்ளார்.

அண்ணாமலை (1999) நமது பண்பாட்டில் நாட்டுப்புற இலக்கியம் எனும் நூலில் பண்பாடு குறித்த விளக்கங்களைத் தந்துள்ளார்.

சண்முகசுந்தரம் (1998) நாட்டுற இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தன்மைகளை விரிவாகக் கொடுத்துள்ளார்.

வாள்வஷ்ரக்கோட்டத்திற்குட்பட்ட பழமொழிகள் (2017) எனும் ஆய்வேடு பழமொழிகளின் பொதுவான தன்மையைச் சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

ஐடா (2020) ஆய்வேடு பழமொழிகளில் சமணசமயத்தின் தாக்கத்தை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது. இவையாவும் பொதுவான விளக்கங்களைத் தருவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வுநெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு நடைமுறைசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் கள ஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூலாய்வில் ஆய்விற்குத் தொடர்புடைய நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள்

அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஆய்வாளர் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்களிடம் நேர்காணல் முறையில் தகவல்களைத் திரட்டியுள்ளார். குமரி மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற திருமதி பாக்கியம் (வயது 79), பிரீடா (வயது 68) ஆகியோரிடம் நேர்காணல் மூலம் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத்தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத்தரவுகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள் பகுப்பாயப்பட்டுள்ளன.

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள்

“பல்லோர் கூறிய பழமொழி எல்லாம்
வாயே ஆகுதல் வாய்த்தமை தோழி” (அகம்.களிற்று.மருதம்.பா.66)

என அகநானூறும் (அகநானூறு, 1970)

“பண்டே உரைத்த பழமொழி மெய்யாக் கண்டேன்”

(பெருங்கதை 16 வது காதை அடி 37)

என்று புறநானூறும் (புறநானூறு, 1969) பழமொழிகள் பற்றி இயம்புகின்றன. பழமொழிகள் நாட்டுப்புறமக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவர்களின் அனுபவங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகத் திகழ்கின்றன. குழந்தைகள் முதல் பெரியோர் வரை தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்துவதற்கும், துன்பவேளைகளில் ஆறுதல் சொல்வதற்கும் இம்முதுமொழிகள் தேவைப்படுகின்றன. முன்றுறையரையனார் இயற்றிய பழமொழிகளோடு பல ஒன்றுபட்டும், சில வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. பாமரர்களின் இலக்கியம் என்று ஒதுக்கிவிடாமல் அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அறிவுரைகளை வழங்கும்போது பழமொழிகளின் பயன்பாடு

பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பிலும், அவர்களுடன் அதிகநேரம் செலவிடுவதிலும் அதிகக்கவனம் செலுத்துபவர்களாகப் பெரும்பாலான பெண்களே உள்ளனர். எனவே அவர்கள் அதிகமாகப் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தானும், பிறரும் (அப்பழமொழியைக் கேட்பவரும்) - மனஅழுத்தத்திற்கு உள்ளாகாமலும், பிறரது கோபத்திற்கு ஆளாகாமலும், பிறர் தம்மீது சினங்கொள்ளாமல் இருக்கவும் பலநேரங்களில் இவை உறுதுணைபுரிகின்றன. பலருக்கு நல்வழிகாட்டியாகவும் அமைகின்றன. பிள்ளைகள் அதிகமாகப் பணத்தைச் செலவழிக்கும் நேரங்களில் தாயானவள் “ஆத்துலபோட்டாலும் அளந்துபோடு” என்ற பழமொழியைச் சொல்லித் திருத்த முற்படுவார். நிறைவேற்றமுடியாத சில காரியங்களுக்காகவும் விட்டுக்கொடுக்கமுடியாத நேரங்களிலும் “செருப்புக்கேத்த மாதிரி கால தறிக்க (குறுக்க) முடியுமா?” என்று அறிவுரை சொல்வர்.

உறவு – பழமொழிப்பயன்பாடு

ஏதேனும் தவறுகள் செய்துவிட்டு மீண்டும் வீட்டிற்குத் தன்னைத்தேடி வரும் உறவினர் மற்றும் பிறர் ஆகியோரை “முப்பழி செய்துட்டு முத்தத்தில (முற்றம்) வந்தாலும் வான்னு கேக்கணும்” என்று அறிவுரை வழங்குவர். இப்பழமொழியைக் குற்றம் பார்க்கின் சுற்றமில்லை எனும் ஒளவையின் மொழியோடு இணைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

வியாபாரியின் செயல்

சிலவியாபாரிகளின் இயல்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “வாணியன் எள்ளு போவதைப் பார்க்கமாட்டான் எண்ணெய் போவதைத்தான் பார்ப்பான்” என்று இயம்புவர். இலாபநோக்கையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பிறருடன் பழகி வாழ்பவரை “ஆதாயம் இல்லாம செட்டி ஆத்தோட போவானா?” என்பர்.

குடும்ப உறவு

மனைவியால் கணவனுக்கு மனவருத்தம் ஏற்படும்போது சில மாமியார்கள் தன் மகனின் நிலைக்காகச் “செத்தா தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு” என்று சொல்லிப் புலம்புவதுண்டு. அளவுகடந்த செருக்குடன் வாழ்பவர்கள் துன்பப்படும்போது “ஆட்டுக்குச் சும்மாவா கடவுள் வால அளந்து

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள்

வச்சிருக்கான்” என்று சொல்வதுண்டு. பெண்களுக்குக் கணவனின் எதிர்ப்பு இருக்கும்போது பிறரும் அவளை வெறுத்து ஒதுக்குவர். அந்நிலையில் “கொண்டவன் காஞ்சா (காயந்தால்) கூரஎலக்கும் (தென்னையின்கீற்று) காயும்” எனும் பழமொழியைப் பயன்படுத்துவர். எதுவும் பேசமுடியாமல் இருக்கும் வலிமையிழந்தோரை வலிமையுடையோர் சினங்கொண்டு பேசுதல் எளிது. இதனைப் “பல்லுக்கேத்த பயத்தங்காய் மாதிரி” என்று சொல்லி வருந்துவர்.

குணம்

தீயகுணம் உள்ளவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லுதல் வீண் என்பதை “அட்டயப் புடிச்சித் தொட்டிலில்போட்டாலும் அது தொழிக்குள்ள (சேறு)தான் போகும்” எனும் பழமொழி குறிப்பிடுகிறது. நல்ல நெல்மணிகளின் மதிப்பையும் நிறத்தையும் சிறு பதர் கெடுப்பதுபோல நல்லவர்குழுவில் ஒரு சில தீயவர்களால் கேடு ஏற்படும் என்பதை “நூத்தக் (நூறு) கெடுக்குமாம் குறுணி” என்பர். கோபத்துடன் காணப்படுவதை “மொகத்துல(முகம்) எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்குது” என்றும் “மொகத்தப் பாத்தாலே முந்நாழி சேறு வேகும்” என்றும் குறிப்பர். கோபத்தை அதிகமாக்குவதை “எரியிற எண்ணெயில எண்ணெயக் கோரிவிட்டது போல” என்பர். ஒருவர் நல்லவரா அல்லது கெட்டவரா என்பதை அவரது நடை உடை பேச்சு செயல் ஆகியவற்றிலிருந்து கண்டுபிடித்து விடலாம். இதனைக் குறிக்க “ஒரு பாண (பாணை) சோத்துக்கு ஒரு பாண சோறு பதம்” எனும் பழமொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது. பழமொழிநானூற்றிலும் இவ்வாறே காணப்படுகிறது (பழமொழி நானூறு, 2003)

மனிதனுக்குத் தேவை நேர்மை எனும் பண்பாகும். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் வாய்மை தவறலாகாது. இதனை “அரிசி ஆழாக்குன்னாலும் அண்டக்கல்லு மூணு வேணும்” என்பர். இழிந்தகுணமுள்ளவள் பிறரை நம்பமாட்டாள் என்பதைத் “தான் கள்ளி(திருடி) பிறரை நம்புவாளா?” என்ற பழமொழி விளக்குகிறது. பல ஆண்களிடம் தொடர்பு கொண்டவள் நல்லபெண்ணைக் கேவலமாகப் பேசும்போது “கொண்டவளுக்குக் குறுணின்னா கொள்ளாதவளுக்கு முக்குறுணி” என்று சொல்வர்.

பிறருக்குக் கொடுத்து உதவிசெய்து வாழாத மனிதர்களைப் பார்த்து “நாய்க்குப் பின்னால (குண்டியில்) தேன் வடிஞ்சா நக்கியா குடிக்கமுடியும்?” என்பர். அவர்களது செல்வம் யாருக்கும் பயன்படாது வீணாகும் என்பது கருத்து. இதனை “நாய் பெற்ற தெங்கம்பழம்” என்கிறது (பழமொழி நானூறு, 2003).

நிறைய வேலைகள் இருப்பதுபோல அங்குமிங்கும் திரிவோரை “நாய்க்கு வேலையுமில்ல உக்காந்திருக்க நேரமுமில்ல” என்று கிண்டலடிப்பர். மனிதர்களின் குணத்தைத் தெரிந்துகொள்வது கடினம் என்பதைக் “கத்தரிக்காய் வெட்டிப்பாத்தாத்தான் தெரியும் சூத்த (சொத்தை)” என்ற

பழமொழி விளக்குகிறது. போலியாகப் பழகுவோரைப் “பழம் நழுவிப் பாலுல விழுந்தது மாதிரி” என்ற பழமொழி தெரிவிக்கிறது. இதையே “வயித்துப்புள்ள நோகாம வழுவி விழுவதைப் போல” என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு.

சிலரது வரம்பு கடந்த ஆசையை “இருப்பதை விட்டுவிட்டுப் பறப்பதைப் பிடிக்க ஆசைப்பட்டது மாதிரி” என்றும் “இக்கரைக்கு அக்கரைப் பச்ச (பச்சை)” என்றும் குறிப்பிடுவர். புறத்தோற்றத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இயல்பாகிவிட்டது. எனவே வள்ளுவரும்

“புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் அகந்தாய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்” (குறள்.298).

(குறள் பரிமேலழகர் தெளிவுரை, 2016) என்கிறார். புற அழகில் மயங்கலாகாது என்பதைக் குறிக்க “அழகு சோறு போடாது” என்ற பழமொழியைப் பயன்படுத்துவர். ஒரு மனிதனுக்குப் பாதி அழகைத்தருவது ஆடையாகும் என்பதை “ஆளு பாதி ஆடை பாதி” எனக் குறிப்பிடுவர். மனிதர்கள் அளவுக்கு அதிகமாகப் பேசி நேரத்தை வீணடிக்கலாகாது என்று அறிவுரை வழங்க “அதிகம் பேசினா அறிவு செயல்படாது” என்பர். வளரவளர அறிவு குறைந்து காணப்படுவோரைக் “கழுதை தேஞ்சு கட்டெறும்பு ஆன மாதிரி” எனக் குறிப்பிடுவர்.

தன்மீது அதிகமான குறைகள் இருப்பவன் சிறுகுறை இருப்பவனைப் பார்த்து நகையாடுவதைச் “சாண்பல்லனைப் பாத்து முழம்பல்லன் சிரிச்சானாம்” என்றும் “தன் கண்ணில் உத்திரம் இருக்க அடுத்தவன் கண்ணிலுள்ள சிறுதுரும்பைப் பார்ப்பது ஏன்?” என்றும் கேட்பதுண்டு.

திறமையில்லாதவனின் ஆணவத்தைக் குறிப்பதற்கு “வெளக்குமாத்துக்குப் (துடப்பம்) பட்டுக்குஞ்சரம் கட்டின மாதிரி” உச்சியில வெளக்குமாத்த வச்ச மாதிரி ஆடுவது போல உள்ளது “எனும் பழமொழிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தீயவனுக்கு நல்லதைக் கற்றுக்கொடுத்தாலும் தீயதையே செய்வான் என்பதைக் “கழுதைக்கு காது மட்டும் கத்துக்கொடுத்தாலும் காளுகாளுன்னுதான் கத்தும்” என்பர். தரம் - தகுதி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருமணம் நடத்தவேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு “பாத்திரமறிஞ்சு பிச்ச (பிச்சை)போடு கோத்திரமறிஞ்சு கோளடை (சம்மந்தம்) எடு” எனும் பழமொழி எழுந்தது.

குழந்தை

“எல்லா குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையிலே அது நல்லவன் ஆவதும் கெட்டவன் ஆவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே” என்று ஒரு திரைப்படல் உண்டு. அதைப்போல நல்லவர்களுடன் சேரும்போது நற்பண்புகளும் கெட்டவர்களுடன் சேரும்போது கெட்ட பண்புகளுமே உருவாகும் என்பதைக் “கழுதைகூட கண்ணு(கன்று) சேர்ந்தால் கண்ணும் அசிங்கத்தைத் (பீ)தின்னும்” என்ற பழமொழி வாயிலாகச் சுட்டிக்காட்டுவர்

குழந்தைகளை மனம் நோகடிக்காமல் பழமொழி வாயிலாக அறிவுரை சொல்வதில் வல்லவர்கள் குமரி மாவட்ட மக்கள். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த பழமொழியாவது: “ஆயிரம் பணம்பெற்ற யானையாக இருந்தாலும் அது தின்கிற மடலை அதுதான் சுமக்கணும்” என்பதாகும். அதாவது எவ்வளவு செல்வந்தராக இருந்தாலும் தன்வேலையைத் தானே செய்வது நல்லது என்ற அரிய கருத்தை விளக்குகிறது இப்பழமொழி. இதே கருத்தைக் கொண்டிருந்தவர் மகாத்மா காந்தி என்றால் மிகையாகாது.

எந்தக்குழந்தையாயினும் யோகத்தோடு பிறக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பைக் கொண்ட பெண்கள் “கழுதையாப் பொறந்தாலும் கால் களஞ்சு யோகத்தோடு பொறக்கணும் என்ற பழமொழியைப் பயன்படுத்தினர். குழந்தை அடம்பிடிக்கும்போது “கழுதை கெட்டாக் குட்டிச் சுவரு” என்பர். பிள்ளை வளர்ப்புமுறை பற்றிப் “புள்ளய (பிள்ளை) அடிச்சு வள (வளர்) முருங்கைய முறிச்சு வள” என்பர். மாசி மாதத்தை அறியவேண்டுமெனில் மாமரத்தின் மலர்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்பதை “மாசி அறியாதவன் மாம்பூவப் (மாம்பூ) பாரு” என்ற பழமொழி குறிப்பிடுகிறது. ஆண்குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் பெருமகிழ்வெய்வதை “மக்களக் கண்டும் மகிழாத மாம்பூவக் கண்டும் மகிழாத (மகிழாதே)” என்று சொல்வதுண்டு.

பெண்கள் வேலையில் ஆழ்ந்து குழந்தைகளைக் கவனிப்பதைத் தவறிவிடும்போது “அழுதபுள்ள தான் பாலு குடிக்கும்” என்பர். ஆனால் இற்றைநாளில் தொடர் நாடகங்களில் கவனத்தைச் செலுத்திவருகின்றனர் சில பெண்கள். எனவே தற்போது “அடித்த பிள்ள தான் பால் குடிக்கும்” என்று பழமொழி எழுந்தாலும் எழலாம்.

தண்ணீர்

தண்ணீரை வீணாக்கலாகாது என்று அதன் இன்றியமையாமையைக் குறிக்க “தாயக் (தாய்) கழிச்சாலும் தண்ணியக் (தண்ணீ) கழிக்காதே” என்ற பழமொழியைப் பயன்படுத்துவர்.

அறிவுரை

பயந்து பயந்து வாழ்வது குறித்து “வானத்துக்குக்கீழ் இருந்துட்டு வானமிடிஞ்சு விழுது கீழேன்னா எங்க போவது” என்பர்.

பிறருக்குக் கொடுப்பதால் குறைவுபடாது என்பதை “எறச்சகெணறு (இறைத்தல்) (கிணறு) ஊறும் எறைக்காத கெணறு பாழு” என்பர். மிகுதியான செல்வம் பெற்றிருந்தும் உதவி வேண்டுவோருக்குச் சிறிதளவேனும் கொடுக்காமல் வாழ்வர் சிலர். நாய்க்குக் கிடைக்குமா முழுத்தேங்கா? இவனிடம் செல்வம் சேர்ந்து குவிந்து கிடக்கிறதே என்பர்.

ஒழுங்காக வேலை செய்கிறவரை இன்னொருவர் வேலைசெய்யவிடாமல் தடுப்பதை “மேயுற (மேய்கிற) மாட்டை நக்குற(நக்குகிற) மாடு கெடுக்கிற மாதிரி” என்று சொல்வர். வேலைசெய்யாதவரை அவர்கள் போக்கில் சென்று வேலை வாங்க வேண்டுமென்பதை “ஆடுறமாட்டை ஆடிக்கறக்கணும் பாடுறமாட்டைப் பாடிக்கறக்கணும்” என்பர்.

சிலர் பிறர் சொல்வதைக் கேட்காமல் தன் மனம்போனபோக்கில் செயல்படுவதைப் “பாடுபாடுன்னா பறையனும் பாடமாட்டான் பாடாதென்னா தலைதெறிக்கப்பாடுவான்” என்பர்.

வீடுகட்டுவது என்பது அதிகமாகப் பணம் செலவாகும் என்பதை “ஆன (ஆனை) அசைஞ்சு தின்னும் வீடு அசையாம தின்னும்” என்பர். தான் சுயநலமாக இருந்துகொண்டு அதை மறைப்பதற்காக அடுத்தவர் வீட்டில் தாராளமாக இருப்பதைத் “தன் வீட்டுத் தாராளத்தை அடுத்தவீட்டுக் கல்யாணத்தில காட்டுறது போல” என்பர்.

ஆறுதல் அளிக்கும்முகமாகப் பழமொழிப் பயன்பாடு

தன்னைவிட வலிமையான ஒருவன் நீதிதவறி இன்னல் விளைவிக்கும்போது “எளியவன வலியவன் அடிச்சா வலியவனுக்கு வாசப்படி நடையாவது தட்டும்” என்று ஆறுதல் சொல்வர். வலிமையானவன் தவறு செய்யும்போது “வல்லவன் பம்பரம் மணலிலும் ஆடும்” என்பர்.

துன்பம்

குடும்பத்தில் விளைச்சல் மற்றும் தொழிலில் நடட்டம் அல்லது குடும்பச்செலவுகள் ஏற்பட்டுத் துன்பம் அடையும்போது “வெள்ளந்தட்டாப் பள்ளம் உண்டா?” என்று சொல்லி ஆறுதல் அடைவர்.

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள்

விலையேற்றம்

விலை அதிகமாக இருக்கும்போது (வெங்காயம்) அந்தப்பொருளைக் கொஞ்சமாகப் பயன்படுத்துவதைக் “கடலில் காயம் கரைச்ச மாதிரி” என்ற பழமொழியைப் பயன்படுத்துவர்.

சூழலியல்

கண்ணுக்குள்ளே ஏதேனும் தூசி விழுந்துவிட்டால் அதை எடுப்பதற்குச் சிரமப்படும்போதும் கடல்நீரின் பயன் மற்றும் சுத்தம் கருதியும் “கண்ணுக்குள்ள செடி(துரும்பு)கிடந்தாலும் கடலுக்குள்ள செடி(துரும்பு)கிடக்காது” என்பர். கடலின் தூய்மை இங்கே சொல்லப்படுகிறது.

முதியோர் துயரம்

முதியவர்கள் பிள்ளைகளின் வருவாயை எதிர்பார்த்து வாழும்போது “ஆத்துல தண்ணி அலமெதந்துபோனாலும் நாய்க்குத் தண்ணி நக்கித்தானே குடிக்கணும்” என்று சொல்வதுண்டு. நல்லகுணம் இல்லாதவனிடம் வசதி வந்துவிட்டால் அவனது செயல்பாடு குறித்து “அற்பனுக்குச் செல்வம் வந்தா அர்த்தராத்திரி கொடபிடிப்பான்” என்பர். முதிய வயதில் ஏற்படும் துயரநிலையைக் குறிக்க “நாய்க்குக் கிடைக்குமா நல்ல தண்ணி”, “கெழவன் எப்ப சாவான் திண்ண எப்ப காலியாகும் ” ஆகிய பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவர். சுவைகுறைந்த உணவினை உண்ணநேரும்போது “நல்ல வீட்டு நாய் சோறு தின்னாது” என்பர்.

வயதான பெற்றோரைக் கவனிக்காத பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் “காவோலை (காய்ந்த பனையோலை) விழச்சில பச்சோலை சிரிக்குமாம்” என்று புலம்புவர். நாளைக்கு நமக்கும் அதுதான் கதி என்று நினைக்காதாம் என்பர். இவ்வாறாக முதுமைத்துயரம் தத்துவமாகப் பழமொழிகளில் சொல்லப்படுகிறது.

உருவம்

உடல்மெலிந்து காணப்படும் குழந்தைகளைக் “கத்தரிக்காய்க்குக் கையும் காலும் முளைச்சமாதிரி” என்று கேலிசெய்வர். மேலும் ஒல்லியாகவும் உயரமாகவும் இருப்போரைப் பார்த்து “ஓலையில போட்ட ஆமணக்கு மாதிரி” இருக்கிறாய் என்பர். பெண்களின் இளமையைக் குறிக்குமிடத்துக் “கோடி ஒரு வெள்ளைக்கும் கொமரி (குமரிப்பெண்) ஒரு புள்ளைக்கும்” என்பர். ஒருவர் கொட்டாவிவிட்டால் அது அடுத்தவர்க்கும் வரும் என்பதைக் “கொமரிப்பொண்ணு (குமரிப்பெண்)

தனியேபோனாலும் கொட்டாவி தனியேபோகாது” என்று சொல்வர். கால் மனிதனின் உழைப்புக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதைக் “கடியசேவகனும் காலு முறிஞ்சா கழுத(கழுதை) மேய்க்கக்கூட ஆகமாட்டான்” என்ற பழமொழி எடுத்தியம்புகிறது. காதுகேளாதவருடன் நடப்பது மிகவும் கடினம் என்பதைக் “குருடன்கூட வழிநடந்தாலும் செவிடன்கூட வழிநடக்கமுடியாது” என்பர்.

வறுமை

வறுமையைக் குறிப்பிடும்போது “சட்டியில இருந்தாத்தானே ஆப்பையில் (அகப்பை) வரும்” என்பர். தீயவன் எப்போதும் தன்னை உயர்வாகவே பேசுவான் என்பதை “வெங்கனுக்கு தங்கப்பல்லாக்கு என்று சொல்வதுண்டு.

பெண்கள்

ஒருசில மாமியார் தன் மருமகளிடம் காட்டும் வெறுப்பினை “மாமியா ஓடைச்சா மண்பாணை மருமக ஓடைச்சா பொன்னுப்பாணை” எனக் குடும்பப்பிரச்சனையைச் சுட்டுவர். குறிப்பிட்ட வயதில் குழந்தைகள் அழகுடனும் பக்குவத்துடனும் நடந்துகொள்வர் என்பதைப் “பருவத்தில பண்ணிக்குட்டியும் (பன்றி) அழகு” என்பர்.

பெண்களின் திருமணம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ஏழைகளுக்கு விரைவிலும் பணக்காரர்களுக்குக் காலம் தாழ்த்தியும் நடைபெறும் என்பர். அதாவது பணக்காரர்கள் தகுதி தரம் ஆகியவற்றை நன்கு பார்ப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதனை “ஒரு மொழித்துணி (முழம்) ஓடி வெல (விலை) போகும் பட்டும்பணியும் பையத்தான் (மெதுவாக) வெல போகும்” என்று திருமணத்தின் காலதாமதத்தின் போது ஆறுதல் அடைவர்.

பணம் பற்றிய பழமொழிகளாவன

“பணமின்னா பொணமும் வாயைப் பொளக்கும்”

“பணம் பாதாளம் வரை பாயும்”

மழை

கார்த்திகை மாதத்தில் கடுமையான மழைபொழியும் என்பதைக் “கார்த்திகை (கார்த்திகை) மாசத்துல கல்லும் புழுக்கும்” எனக் குறிப்பிடுவர். ஆனி மாதத்தில் எந்தக் காரியத்தையும் தொடங்கலாகாது

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பெண்கள் பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்கள்

என்றும் பங்குனி மாதத்தில் புதிதாகக் குடிபுகலாகாது என்றும் சொல்வர். இதனை “ஆனி அடிபுடியாதே கூனி குடிகொள்ளாதே” என வழங்குகிறது.

பழமொழிகள் இளைஞர்களை நேர்மறைச்சிந்தனைகளுடன் சிந்திக்கத்தூண்டி நல்வழிப்படுத்துகின்றன; சினத்தைத் தணிக்கின்றன; துயரங்களை மறக்கடிக்கின்றன. படித்தோர் முதல் பாமரர் வரை அனைவரும் மிகஅதிகமானஅளவில் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தி வருவதால் நாட்டுப்புற இலக்கியம் மேலும் செழுமைபெறுகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறாகப் பழமொழிகள் குமரிமாவட்டத்து மக்களின் பேச்சினூடே கலந்து பல்வேறு சூழல்களில் பல்வேறு பின்னணிகளுடன் பேசப்பட்டு வந்துள்ளன. குழந்தைகளுக்கு அறிவுரைகள் சொல்வதற்கும், துன்பவேளைகளில் ஆறுதல் சொல்வதற்கும் பெண்களே பழமொழிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதன் வாயிலாக இம்மாவட்டத்து மக்களின் அனுபவ அறிவைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பெண்கள் இதில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர் என்பது தெளிவாகின்றது. கிராமப் புறமக்கள் பயன்படுத்துகின்ற இலக்கியம் எனப் பழமொழிகளை ஒதுக்கியதன் காரணமாக இக்காலத்தில் இப்பழமொழிகள் இம்மாவட்டத்தில் பெண்களால் பயன்படுத்துதல் அருகிவருவதை இவ்வாய்வின்வழி காணமுடிகிறது.

REFERENCES

- Anga Muthu Mudhaliyar. (2012). Aga naanooru, Chennai: Mohanraj Pathipagam.
- Ida.R. (2020). Pazhamozhikalil samana samayathin thaakkam, Nagercoil: JeyaKumari Pathipagam.
- Maheswari.P(2009). Pudiya nokil nattupuraviyal, Chennai: Thirukural Padipakam.
- Maheswari.P(2018). Nattupura kathaipadakalil; (Ballad) pazhamozhin aalumayum samooga velipadum, Kovai:Thorana Publishers.
- Perumal.A.K., (2015). Sadankil karaintha kalaikal,Nagercoil:Kalasuvadu Padipakam.
- Perumal..A.K(2000). Then kumariyin sarithiram, Chennai:Sekhar publishers.
- Perumal A.K(1978). Naattar kathaikal,Nagercoil:Sobitham Pathipakam.
- Pulavar karupur Annamalai (1999). Namathu Naattupurailakiyam,Chennai: Sekhar Padipagam.
- Puliyurkesikan;(2016). Thirukural,Chennai:Poompukar Padipagam.
- Puliyoorkesigan, (2008). Palamozhi naanooru, Chennai:Muthamil Pathipagam.
- Puliyoorkesigan, (1995). Perunkathai,Chennai:Thirukural Pathipagam.

Sakthivel.S.(2005). Nattapuraviyal aaiivu,Chennai:Manivasagar Pathipagam.

Sakthivel.S.(1998). Naattupura ilakiyam,Chennai: Kaviya padipakam.

Velappan, D., (1999). Nanjilnadu-Varalaru marabugal porul nilai,Nagercoil:Nanjil Pathipakam.